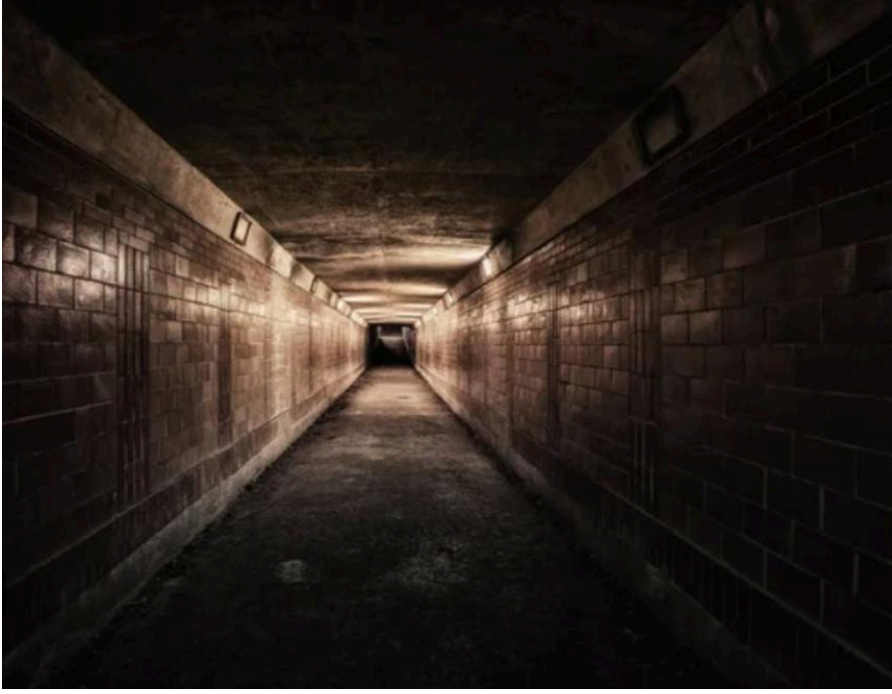

Nereye Gidiyoruz

– SakineBAHADIR · 18 Eylül 2024

Günlerdir bunu düşünüyorum. Bize neler oluyor. Önce corona çıktı birbirimizden kaçır olduk, uzaklaşmak zorunda bırakıldık. Corona bitti ama o kadar alıştık ki , işimize de gelmiş görünüyor kimse kimseye oturmalara gitmiyor, misafırlık yok denecek kadar azaldı. Doğum günleri, altın günlerine, kız istemeler, nişan vs organizasyon şirketleriyle salonlarda yapılmaya başlandı. Mevlit hatta taziyeler bile evin dışında kabul edilir oldu. Evlerimizi en lüks eşyalarla eksiksiz düzmeye çalışıyoruz ama ne hikmetse genelde kimseyi evimize davet etmiyoruz.

Son zamanlarda çarpık ilişkiler, taciz haberleri, şiddet, kaçırılma, öldürülme vs vs o kadar çok arttı ki kimseye güvenimiz kalmamış durumda. Artı en yakınımıza bile güvenmememiz gereken yazılar paylaşılıyor haklı olarak.

Şöyle düşünüyorum da ben ortaokula giderken birgün harçlığımı evde unutmuştum dolmuş şoförüne paramı unuttuğumu söyleyince adam cebinden para çıkardı kızım zor durumda kalma dönüşte bunu verisin diye bana harçlık vermişti. Bizim zamanımızda belki lüks yaşamıyor, marka giymiyor, yokluk çekiyorduk ama bakkal amcaya, komşuya, eşe dosta herkese güven vardı. O zamanda kötü insanlar vardı tabi ki ama bu kadar ayyuka çıkmamıştı.

Tamam annem de kimseye güvenmememiz gerektiğini, yabancıların arabasına binmememizi, tanımadığımız kişiler yiyecek bir şey verirse almamamız gerektiğini bize tembih ederdi. İki kardeş odada

yalnız oynarken kapıyı birden açar girerdi. Sokakta oynarken ismimizle çağırır hemen çıkmazsak bizi azarlardı. Hatta şöyle bir sözü vardı " Gömleğime bile emniyetim yok, oda arkama dokunuyor,, derdi O zamanlar bizi sıktığını düşünürdük. Yani bize temkinli olmayı, olabilecek kötülöklere karşı kendimizi korumayı öğretiyormuş aslında. Ama gene de bu kadar güvensiz değildik. Bakkal amcamız komşu teyzemiz, pazarcı, kasap amcamız vardı. Anahtarımızı komşuya emanet ederdik. Bu kadar kötü değildi etrafımız, bu kadar yaygın değildi kötölük. Cinsellik bu kadar iğrenç sarmamıştı etrafımızı. Daha bir sürü şey yazabilirim. O kadar çok ki yazılacaklar... Biz geriye dönüp baktığımızda güzel günler, arkadaşlıklar, dostluklar yaşadık. Ama artık çocuklarımıza, torunlarımıza, gelecek nesillere havası, insanları, ahlakı, etik değerleri kirlenmiş bu dünyada yaşayacakları için çok üzölüyorum...

Sadece ne oldu BİZE, ne oldu İNSANLARA, ne oldu DÜNYAMIZA... BİZ NEREYE GİDİYORUZ diyebiliyorum...